

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Amoris impuri violentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Quanta cūm conjux viduata tædis
Ardet, & odit.

Et Ovidius lib. 2. de arte amandi.

Sed neque fulvus aper mediâ tam sævus in ira est,
Fulmineo rabidos dum rotat ore canes.
Nec lea, cūm catulis lactantibus ubera præbet,
Nec brevis ignaro vipera læsa pede.
Gemina quàm socii deprensâ pellice lecti
Ardet, & in vultu pignora mentis habet.

De Progne idem Naso:

Nec mora: traxit Iryn veluti Gangetica cervæ
Lactentem foetum per silvas tigris opacas:
Tendentemque manus, & jam sua fata videntem
Et Mater, Mater, clamantem, & colla petentem
Ense ferit Progne, lateri quâ pectus adhæret,
Nec vultum vertit; Satis illi ad fata vel unum
Vulnus erat.

In hanc rabiem efferat sive viros, sive feminas dolor, quos ultio violati thalami stimulat. Nec rarò sola suspicio immanes in hac Scena tragœdias excitat. Nota est historia de Ludovico Severo, Bojorum Principe, Donawertæ sedem habente; qui ob litteras ad Mariam conjugem, feminam integerrimam, à Ruchone dynasta datas, & ab ipso interceptas, ac malè intellectas, primò latorem, tanquam lenonem ferro obruncavit; deinde præfectum aulae jugulari, Matronam gynecæi præsidem ex alta turri præcipitari, conjugis caput per carnificem amputari jussit. Tot funeribus stetit unica temerati matrimonii suspicio. Ajunt Ludovicum prima statim à cæde nocte, sive facinoris fœditate, sive Mariæ Manibus exagitatum, cūm barba florente, & juvenili, decorâque coma, cubitum se contulisset, ita incanuisse, ut manè senem septuagenarium referret, Raderus in Bav. Sanct. tom. 2. in vita Mariæ Brabantinæ.

IV. (d) In Tereo etiam apparet amoris impuri violentia, quem non reverentia soceri, non sacramentum fœderis, non leges, non jura matrimonij, uxorisque respectus, non denique Philomelæ preces ac lacrimæ, ab inferendo per vim & contumeliam puellæ stupro absterruerunt. Dum enim Thrax tyrannus omnia sibi licere existimat, quia omnia possit, non contentus violentum flagitium intulisse miseræ, amore mox in odium & crudelitatem verso, etiam gladio violat calamitosam, & lingua,

(d) *Amoris impuri violentia.*

& lingua, optimo hominis instrumento, simulque loquelâ privat. Hoc ferè solent turpes proci, qui ubi vel vi, vel pretio ad inhonesta obsequia perduxere puellas post expugnatum pudicitiae decus, non alia praestant praemia, quam odium, contemptum, ignominiam, expulsionem, ludibria, probra. Exemplum ejus rei narrat S. Historia de *Amnone* Davidis filio, qui postquam incestum cum sorore *Thamare* commisit, *exosam eam habuit odio magno nimis: ita ut majus esset odium, quo oderat eam, amore, quo antè dilexerat. Ejecitque eam foras, clausitque fores post eam.* 2. Reg. 13.

V. (e) Neque frustra finxere Poëtae, Tereum in *upam* conversum; nihil est enim hac ave fœdus, nihil inquinatius, quippe quæ stercore delectetur maximè. Ad hæc longo & acuto rostro, tanquam cuspidem, armata, tyrannidem in aviculas exercet; habetque cristam plucabilem; quæ cum erigatur per longitudinem capitis, refert diadematis regij similitudinem. Agnoscas in turpi volucre, turpem & crudellem Teream, quem libidinis fordes & cœnum, etiam in transformata natura delectant. *Progne* verò in hirundinem mutata, *sparsas* cruoris in pectore maculas circumfert, & *Ityn* impiè peremptum garrula voce luget. *Philomela* figuram lusciniæ subijt, etiam hodie de Terei injuria suavissimo cantu conquerentis. Sic citò transit facinus scelestum; manent tamen indelebiles sceleris notæ, & longa pœnitudo.

VI. (f) Vltimò ostenditur, quanti referat, matrimonium auspiciatò contrahere. De connubio *Progne* cum Tereo, *Ovidius*?

----- non pronuba Juno,

Non Hymenæus adest, non illi Gratia lecto;

Eumenides tenere faces de funere raptas,

Eumenides struere torum, tectoque profanus

Incubuit bubo, thalamique in culmine sedit.

Hac ave conjuncti *Progne*, Tereusque, parentes

Hac ave sunt facti. gratata est scilicet illis

Thracia, Diisque ipsis grates egere: diemque,

Quoque data est claro *Pandione* nata tyranno,

Quoque erat ortus *Itys*, festum jussere vocari.

Vique adeò latet utilitas.

Adeò non prospiciunt, non advertunt homines, quid sibi conducatur, vel eventurum sit. Quoties hoc ipsum occinunt sibi conjuges amœbæ: Pereat dies, quâ te primùm vidi: dispereant conciliatores & conciliatrices, quæ te mihi sociârunt; & cum *Medea* exclamat: Ad-

(e) Scelerum diuturna nota. (f) Inauspicatum connubium.